Poeziya həvəskarlarında maraq doğuracağını nəzərə alaraq Alı Hüseynovun iki şerini oxucuların diqqətinə veririk...

● Lalə HACIYEVA

Tuğumun

Dözə bilməyirəm mən həsrətinə,
Düşmənin əlində qalan Tuğumun.
Bilmirəm günahı nə olmuşdu, nə?
Alışıb odlara yanan Tuğumun.

Qoymadılar qala daş üstə daşı,
O gecə tapmadı qardaş-qardaşı.
Hər zaman baxırsan dümağdı başı,
Qüssədən gözləri dolan Tuğumun.

Od vurdular, yanıb tamam kül oldu,
Ötdü aylar, neçə-neçə il oldu.
Bu ayrılıq bizə bir nisgil oldu,
Var-yoxu edildi talan Tuğumun.

Üzümüzə bağlanıb yolları,
Başında çox oldu qeyli-qalları.
Alı, yaddan çıxmaz gözəl çağları
İndi əfsanəyə dönən Tuğumun.

Qaytarağın Qarabağı

Vətən gedib əlimizdən,
Nəğmə düşüb dilimizdən.
Ayrılmışıq elimizdən,
Qaytarağın Qarabağı.

Nərə çəksin Koroğlumuz,
Qarabağadır yolumuz.
Zəfər çalacaq ordumuz,
Qaytarağın Qarabağı.

Əsarətdə qalıb Şuşam,
Qəm-kədərə yoldaşam.
Qılıncımı sıyırmışam,
Qaytarağın Qarabağı.

Səfər edək Xankəndinə,
Alı da çatdı əhdinə.
Xoş günün gəlsin bəxtinə,
Qaytarağın Qarabağı.